VETUS TESTAMENTUM, UNVOLLSTäNDIG

Entstehungsort unbestimmt, Wende 12./13. Jh.

Seite 71r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35407
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

diu cruciaretur. ceteri una cū ma
tre inuicem se hortabantur mori
fortiter dicentes. Dñs deus aspiciat
uentatē. ⁊ ostlabit nob. quē admo
dū in protestacione cantica declara
uit moyses. ⁊ in seruis suis ostlabit.
Mortuo itaq; primo illo hoc modo
sequentē deducebant ad illudendū.
et cute capitis eius cū capillis detra
ta interrogabant. si manducaret prius
quā toto corpore p mēbra singula pu
niretur. At ille respondens patria
uoce dixit. Non faciam. Propter qd
et iste sequenti loco primi tormēta
suscepit. Et in ultimo spū obtu
lit sic aut. Tu quidem scelestissime
ī presenti uita nos perdis. sed rex
mundi defunctos nos pro suis legi
bus in eterne uite resurrectione susci
tabit. Post hūc terti illudebat. ⁊
lingua postulat cito ptulit. ⁊ ma
nus ostanter extendit. et cū fidu
cia aut. Celo ista possideo. sed ppter
dei leges nūc hec ipa despicio. qm
ab ipo me ea recepturū spo. Juuenis
aūt rex et qui cū ipo erant mira
bantur adolescentis animū. qd
tamqm nichilū duceret cruciat.
Et hoc ita defuncto quartū similit
uexabāt torquentes. Et cū iā esset pxi
mus ad mortem sic aut. Poci est
ab hominibus mori datos spē exper
tare a deo. et iterū ab ipo resuscitā
dos. Tibi enī resurrectio ad uitā nō
erit. Et cū admoussēt quintū ue
xabant eū. Et ille respiciens in eū di
xit. Potestatē int homines hens
cū sis corruptibilis. facis qd uis. No
li aūt putare genus nrm adeo esse
relictū. Patienter sustine et uide
bis magnā potestatē ipsius qua
ter te ⁊ semen tuū torquebit. Post
hūc ducebant et sextū. Et is mori
ens sic aut. Noli frustra erra
re. Nos enī ppter nos metipos hec
patimur peccantes in deū nrm. ⁊
digna admiracione facta sūt in
nobis. Tu aūt ne existimes tibi im
pune futurum. qd ostiū pugna
re tempauerit. Supra modum aūt
mater mirabilis. ⁊ bonor memoria
digna. que pereuntes. vii. filios sb
unius diei tempe aspiciens bono ai
mo ferebat ppter spem quā in dn ha
bebat. singulos illor hortabat para
uoce fortiter. replera sapiencia. ⁊ femi
nee cogitacioni masculinū animū
inserens. dixit ad eos. Nescio qualiter
in utero meo apparuistis. Hecq enī ego
spm ⁊ animam donaui uob et uitā.
singulor membra nō ego ipa ordinaui.
sed enim mundi creator qui formauit
hominis natiuitatē. quiq hōinum ī
uenit originem. ⁊ spm uob iterū cū
mia reddet. ⁊ uitā. sicut nūc uos metip
ipsos despicatis ppter leges eius. An
tiochus aūt ostempnu se arbitratus.
sum. ⁊ exprobrantis uoce despecta
tū adhuc adolescencior superēt. non
solū ūbis hortabat. sd ⁊ iuramēto
affirmabat diuitē se ⁊ beatū facturum.
et translatū a patris legib amicū
habiturum. et res necessarias pbiturum.
Sz ad ista cū adolescens nequaquā
inclinaretur. uocauit rex matrem
et suadebat ut adolescenti faceret in
salutē. Cū aūt multis ea ūbis esset
hortatus. promisit suasura se filio suo.
Itaq inclinata ad illū irridens cru
delem tyrannū aūt patria uoce. fi
li miserere mei. que te in utero. x. mē
ses portaui. ⁊ lac triennio dedi et
alui. et in etate ista pduxi. Peto
ate ut aspicias in celū et terrā. et
ad omnia que in eis sūt. et intelli
gas quia ex nichilo fecit illa deus
⁊ hominū genus. ita ut sic. ut nō
timeas carnifices istos. Sz dignus
fīlīs tuis suscipe mortē. ut in illa
miseracione cū frib tuis te recipiā.
Cū hec illa adhuc diceret. aut ado
lescens. Quē sustinetis. Non obe
dio precepto regis. sd pcepto legis. q
data est nobis per moysen. Tu u